

Nieuwsbrief KOG

nummer 18 | najaar 2021

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upcmail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

Sinds 2008 is er een wet waar de meeste mensen nog nooit van gehoord hebben: Wet tijdelijk huisverbod.

Deze wet biedt de overheid de mogelijkheid om personen die een onmiddellijk gevaar vormen voor hun huisgenoten, tijdelijk uit huis te zetten. De wet zegt: "Als uit feiten of omstandigheden blijkt dat de aanwezigheid van een persoon in de woning een ernstig vermoeden van gevaar oplevert". Dit geldt voor meppende echtgenoten, maar kan ook een meerderjarig kind betreffen. De dreiging van geweld is al genoeg er hoeft nog geen bewijs te zijn dat er echt geweld gebruikt is. Het huisverbod is ook een contact verbod. De uitgezette persoon krijgt op papier mee hoe lang het huisverbod duurt en met wie hij geen contact mag opnemen. De duur is in beginsel

“het huis uit!”

10 dagen, maar kan ook nog verlengd worden tot maximaal 4 weken. De gemeente hoeft niet voor een opvangplek te zorgen. Het maakt niet uit of het een huur- of koophuis is en of men hoofdbewoner is of niet.

De overheid wil mensen die door een huisgenoot ernstig bedreigd worden, bescherming bieden. Het gaat niet alleen over lichamelijk geweld, maar ook psychisch geweld: dreigen, opsluiten, vernederen, stalken, dwingen tot seks enz. Het is de bedoeling dat kinderen en partner even rust hebben en dat er hulp ingezet kan

worden. Veilig Thuis wordt ingeschakeld als er kinderen zijn, maar het kan ook dat Veilig Thuis de aanvrager is van het huisverbod. Zij verdienen dan de ouder(s) van mishandeling of misbruik van de kinderen.

Kan dit allemaal zomaar? De wet geeft degene die uit huis wordt gezet wel enige rechten. De persoon die uit huis moet kan meteen aangeven dat hij juridische hulp wil. Hij/zij krijgt dan op kosten van de gemeente binnen 24 uur een advocaat. Samen met de advocaat kan bij de rechter gratis bezwaar gemaakt worden tegen de huisuitzetting. De rechter doet dan binnen 3 werkdagen uitspraak. Diegene moet het wel zelf vragen en moet dus ook weten dat hij/zij dat recht heeft. Meer informatie vindt u via internet bij: overheid.nl wet tijdelijk huisverbod en in de brochure: "U heeft een huisverbod. Wat nu?"

Weg ermee!

Nee lezers, het is niet wat u misschien denkt. Wij bedoelen ongedierte, in dit geval luizen.

Op 3 mei 2021 heeft het schoolbestuur van de Kristalla van Emmerhoutschool het volgende bericht uit doen gaan naar alle ouders van de leerlingen van deze school:

“Na de vakantie gaan we meteen controleren wie er nog hoofdluis heeft. We zullen Jeugdzorg inzetten voor de gezinnen die de hoofdluis niet onder controle krijgen, om hen een laatste kans te bieden. Mocht dat nog niet

helpen dan is er sprake van verwaarlozing en zullen we een melding bij Veilig Thuis moeten doen.”

De toon alleen al: “om hen een laatste kans te bieden.” En dan het gebrek aan kennis, over taak en functie van Jeugdzorg en Veilig Thuis en volstreekte onwetendheid over LUIZEN.

Hebt u zelf te maken met zo'n school? Schrijf aan het bevoegd gezag (openbare school: gemeentebestuur, bijzondere school: directie).

We zouden graag zeggen haal uw kind daar weg want wat hangt je nog meer boven het hoofd, maar de praktijk wijst uit dat verandering van school ook een melding kan opleveren. De situatie wordt een beetje opgeleukt

met “weinig gevoel voor wat belangrijk is voor een kind”, emotionele en fysieke verwaarlozing (het huis is niet hygiënisch en er zijn niet-behandelde eczeem- en blauwe plekken zichtbaar, niet altijd schone kleren, en nu dan dus ook luizen).

Eén keer hebben wij gelezen dat iets dergelijks (natuurlijk weer met de beste bedoelingen) gebeurde met een medisch specialist: “Een gynaecoloog van het Antonius Ziekenhuis is door het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg berispt nadat zij ten onrechte een melding had gedaan bij Veilig Thuis. De uitspraak van het tuchtcollege was begin augustus van dit jaar, maar de zaak zelf speelt in 2017. Een zwangere vrouw meldt zich bij de gynaecoloog,

omdat een eerdere zwangerschap moeizaam verliep. Tijdens het intakegesprek blijkt dat er geen klik is tussen de twee vrouwen. De zwangere vrouw wil verder afzien van een behandelrelatie met deze arts. Ze maakt vrijwel direct een afspraak met een andere gynaecoloog in hetzelfde ziekenhuis.

Zorgen ongeboren kind

De eerste gynaecoloog denkt echter te maken te hebben met een zorgmijder, iemand die geen hulp wenst. Ze vreest voor de gezondheid van het ongeboren kind. Ze doet een melding bij het meldpunt voor kindermishandeling en huiselijk geweld Veilig Thuis. In Utrecht is dat meldpunt een onderdeel van Samen Veilig Midden Nederland.” Zie <https://nos.nl/r/179865>

het kan altijd nog gekker

Van donateurs horen en zien wij:

In een melding bij VT wordt gezegd dat een moeder haar kleine zoontje slaat en dat het in het huis smerig is. Van het slaan blijkt niets. In het rapport staat dat het een rommel is, maar geen woord over de hygiëne.

En waarom moet een VT-rapport vermelden dat het ergens rommelig is? Eigen smaak van de VT-medewerkers?

De eigen smaak vermoeden we ook in een herhaalde mondelinge opmerking dat een vader wel heel veel aan sport doet. “Dat is niet normaal.”

“Wij kunnen niet aan waarheidsbevinding doen. Het doel van een inschatting is niet de melding op waarheid te onderzoeken maar contact te krijgen met betrokkenen zodat zij hun verhaal kunnen vertellen.” Aldus een Veilig Thuis in 2020 in een brief aan een donateur. Teammanager Veilig Thuis

in 2021: “Wij zijn helemaal niet van de waarheidsvinding.”

In een VT-melding wordt gezegd dat een moeder haar driejarig dochtertje slaat. VT kondigt direct aan een tijdelijk huisverbod voor de vader te gaan vragen. Macht der gewoonte?

Een moeder stuurt een verslag van haar gesprek met Veilig Thuis: “Ook had de medewerkster van VT het over infiltranten. Ik had geen idee wie hiermee bedoeld werden maar dat bleken dus de school en de huisarts te zijn.” Verspreking van VT? “De uitgebreide verhalen van beide partners staan niet in

de rapportage vanwege privacybescherming.” Een VT in 2021. Wiens privacy wordt tegen wie beschermd?

Een moeder die het ouderlijk gezag kwijt is vraagt schriftelijk aan de GI om informatie over haar twee kinderen. Geen antwoord. Zelfde brief, nu aangetekend. Komt terug! Dan nog eens en bovendien per mail. Geen antwoord.

Een uit huis geplaatst kind wordt overgeplaatst. De moeder hoort hier toevalig over van iemand die niet voor jeugdzorg werkt. De GI laat het haar niet weten.

Ouders hebben een boze mail naar hun jeugdzorg

medewerker gestuurd. Het gevolg is dat haar leidende de ouders een brief stuurt: “Onlangs heeft u een zeer verwijtende mail gestuurd naar uw hulpverlener. Door de wijze waarop u haar heeft bejegend heeft u de samenwerking onmogelijk gemaakt. U kunt niet zomaar medewerkers beschuldigen en onheus bejegenen.” Ze weten dus wel wat de normen zijn, gelden die niet voor hun eigen mensen?

Na omgang met hun vader vertellen twee heel kleine kinderen een onduidelijk verhaal over een meneer die ze mee had genomen en foto's of films van ze had gemaakt. Hun kleren moesten uit. De moeder vermoedt kindporno en krijgt omgangsbegeleiding voor elkaar. Na enkele begeleidde omgangsmomenten krijgt zij te horen dat de begeleiding stop wordt gezet, want er is niets gebeurd: geen kleren uit, geen vreemde meneer, geen foto's. Zouden makers van kindporno altijd het liefst met publiek werken?!

Tijdens een videogesprek i.v.m. corona wordt de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon geweigerd: i.v.m. corona. Besmetting per beeldbuis was nieuw voor ons.

Studiedag KOG 16-10-2021

Op 16 oktober '21 heeft KOG een studiedag georganiseerd voor de contactpersonen van KOG. De inleider op deze dag was Harry Berndsen. Harry heeft als gedragswetenschapper de nodige ervaring in o.a. de jeugdhulpverlening. Hij heeft veel ervaring in het ondersteunen van ouders, ook op juridisch gebied.

Op deze dag hebben we verschillende deelgebieden van de problemen in de jeugdzorg besproken. We hebben uitgebreid gesproken over een probleemanalyse van de jeugdzorg in Nederland. In het kort:

1. Zonder probleembesef geen motivatie tot verandering.
2. Zonder gemeenschappelijk probleembesef geen draagvlak voor verandering.
3. Verschil tussen werkelijkheid en wenselijkheid.

Harry had ons huiswerk gegeven: van tevoren een geanonimiseerd raadsrapport beoordelen. We hebben

dit gedaan en we merkten dat we gemakkelijk verkeerde conclusies trokken en daardoor ook verkeerde aannames deden. Harry was bij deze familie betrokken en kon ons vertellen wat er werkelijk aan de hand was geweest. Dit werkte zeer verhelderend.

Een onderdeel was ook het omgaan met onjuistheden/onwaarheden in de rapportages. Wat mij is bijgebleven over dit onderwerp:

1. Confabulatie, mensen kunnen hun eigen werkelijkheid creëren.
2. Iemand die liegt kent de waarheid, daarom liegt Jeugdzorg niet.

de schriftelijke aanwijzing voor zover dat ziet op het meewerken aan de ingezette hulpverlening, dan ook toewijzen.

De beslissing

De kinderrechter: verklaart de schriftelijke aanwijzing d.d. 21 juli 2020 “In het tweede deel van de schriftelijke aanwijzing wordt de moeder erop gewezen om haar medewerking te verlenen aan de ingezette hulpverlening om zicht te krijgen op de opvoedvaardigheden van de moeder en de ontwikkeling van [voornaam minderjarige]. De kinderrechter stelt vast dat het onduidelijk is op welke ingezette hulpverlening de GI in de aanwijzing doet. Hoewel duidelijk is dat de ouders moeten meewerken aan de uitvoering van een ondertoezichtstelling, dient bij een aanwijzing concreet te worden gemaakt op welke punten deze medewerking expliciet wordt verlangd. Nu dat bij deze aanwijzing niet het geval is, zal de kinderrechter het verzoek tot vervallen verklaring van

GHSHE:2021:2599 (19-08-2021)

“Het hof stelt vast dat de GI de door de rechtbank bij de bestreden beschikking verleende machtiging tot uithuisplaatsing van [minderjarige] gedurende de in artikel 1:265c lid 3 van het Burgerlijk Wetboek (BW) genoemde termijn van drie maanden niet ten uitvoer heeft gelegd. De machtiging is daardoor vervallen en kan ook niet meer door de GI ten uitvoer worden gelegd.”

3. Als je een medewerker van Jeugdzorg een vraag stelt, is ze verplicht een antwoord te geven.
4. Verwachtingsmanagement.
5. Soms is het goed om strategische keuzes te maken, omdat de strijd aangaan te veel emoties kan oproepen.

Een beladen onderwerp in de jeugdhulpverlening is seksueel misbruik. Dit is vaak erg moeilijk vast te stellen. Beschuldiging van seksueel misbruik is meestal heel effectief om een OTS aan te vragen. We kwamen tot de conclusie dat onderzoek door een expert erg belangrijk is.

GHAMS:2021:1509 (18-05-2021)

“Het hof is van oordeel dat het niet in [de minderjarige] 's belang is dat hij geen contact heeft met zijn grootmoeder. Het contact dient daarom spoedig en duurzaam hersteld te worden. Het staat vast dat [de minderjarige] en de grootmoeder een band met elkaar hebben en zij zagen elkaar tot december 2018 dikwijls. Uit de stukken komt naar voren dat [de minderjarige] zijn grootmoeder mist. De moeder heeft bevestigd dat [de minderjarige] genoten heeft van de zondagmiddag bij zijn grootmoeder in november 2020. Zij heeft voorts verklaard dat Youz het belang van contactherstel voor [de minderjarige] heeft benadrukt, ook om in verbinding te blijven met de familie van zijn vader. Ter zitting van 9 april 2021 heeft de raad eveneens het belang van [de minderjarige] bij contact met de grootmoeder (en de rest van de familie van zijn vader) onderstreept.

Dat de moeder, onder andere vanwege de verstoorde relatie met de grootmoeder,

In Nederland is dit o.a. drs. Aafke Schaarloot, een specialist op dit gebied.

Als afsluiting hebben we tijd genomen om artikel 2.1 en 2.2 uit de jeugdwet te behandelen. Het is goed om deze artikelen zelf kritisch door te lezen. De gemeente stelt periodiek (jaarlijks) een plan vast (art. 2.2.1). De gemeente moet zelf de regie houden en niet uitbesteden aan de werkers in het veld (art. 2.2.2c). De gemeente faciliteert familiegroepsplannen, zonder inmenging of deelname door Jeugdzorg (art. 2.1.g).

We hebben als contactpersonen van KOG veel met elkaar uitgewisseld en we hebben elkaar beter leren kennen, normaal gebeurt dit niet omdat we door heel Nederland verspreid wonen. We kunnen terugkijken op een vruchtbare studiedag en we zijn blij dat Harry zijn kennis en ervaringen met ons wilde delen.

liever geen vaste regeling wil en een voorkeur heeft voor spontaan contact valt te begrijpen, maar dat geldt ook voor de vrees van de grootmoeder dat het contact zonder een vaste regeling niet of nauwelijks van de grond komt. Nu de pogingen om spontaan contact tot stand te brengen zijn mislukt en [de minderjarige], gezien zijn leeftijd, maar ook gezien de problemen waarvoor hij speltherapie krijgt, gebaat is bij duidelijkheid, zal het hof een omgangsregeling vaststellen tussen hem en de grootmoeder waarin hij bij haar is een zondagmiddag per vier weken gedurende twee uur (van 15.00 uur tot 17.00 uur). Door de moeder is onvoldoende onderbouwd waarom omgang met de grootmoeder, op regelmatige en vaste momenten, tegen het belang van [de minderjarige] in zou druiven. De bezwaren die de moeder naar voren heeft gebracht tegen de aanwezigheid van de heer [X] bij het contact zijn gelegen in een conflict rond het overlijden van [de minderjarige] 's vader. Noch hieruit, noch uit de overige informatie in het dossier volgt dat de →

→ enkele aanwezigheid van de heer [X] schadelijk voor [de minderjarige] zou zijn. Het hof zal daarom aan de vast te stellen regeling niet de voorwaarde verbinden dat de heer [X] – die samenwoont met de grootmoeder – niet aanwezig mag zijn bij de omgang, zoals de moeder wenst. Wel is het hof van oordeel dat, gezien de precaire familieverhoudingen én de beperkte omvang van de thans te bepalen regeling, in het belang van [de minderjarige] is dat geen andere familieleden dan de grootmoeder en haar partner tijdens de contacturen aanwezig zullen zijn.

5.8

Het hof is voorts van oordeel dat een raadsonderzoek aangewezen is om de stem van [de minderjarige] te horen. De raad wordt verzocht te onderzoeken wat de perceptie van [de minderjarige] is, niet alleen door een gesprek met hem, maar ook aan de hand van de bevindingen van Youz. Voorts wenst het hof antwoord te krijgen op de vraag of de hierna te bepalen omgangsregeling in het belang van [de minderjarige] kan worden uitgebreid en, zo ja, of daarvoor (andere dan reeds ingezette) hulpverlening nodig is voor [de minderjarige] en/of de andere betrokkenen. Daartoe zal het hof de behandeling van de zaak aanhouden voor de duur van vier maanden.”

RBNNE:2020:3927 (24-11-2020)
“De rechter stelt voorop dat iedere ouder er recht op heeft dat na een scheiding de band met zijn kinderen behouden blijft en dat dit recht aan een ouder alleen in uitzonderlijke gevallen kan worden onthouden. Het is om die reden dat de wet in artikel 1:377a BW limitatief een viertal gronden geeft die tot ontzegging van het recht op omgang kunnen leiden. Dat artikel mist toepassing in deze zaak, omdat de ouders samen het gezag uitoefenen. De op de uitoefening van het gezag gerichte wettelijke bepalingen maken duidelijk dat de wetgever ervan uitgaat dat een ouder het recht en de plicht heeft om voor zijn kinderen te zorgen. Dit impliceert dat een ouder met gezag op zijn minst ook contact met zijn kinderen heeft.

De rechter neemt verder in overweging dat artikel 1:377a BW weliswaar niet van toepassing is, maar dat hij het artikel wel toepasselijk acht in een zaak waarin wordt verzocht om aan een ouder die gezag uitoefent het recht op omgang te “ontzeggen”. De rechter vindt dat het artikel ook dan toepasselijk is, omdat het artikel invulling geeft aan de eisen die het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna “EHRM”) in zijn rechtspraak heeft gesteld. Uit die rechtspraak volgt onder meer dat

het recht op contact tussen een ouder en kind een fundamenteel element is van het in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geborgde recht op eerbiediging van het gezinsleven (zie hiervoor EHRM 8 juli 1987, NJ 1988/828; EHRM 22 juni 1989, NJ 1992/705 en EHRM 26 mei 1994, NJ 1995/247).

Het voorgaande in onderling verband en samenhang beschouwd, brengt met zich dat het geschil tussen partijen weliswaar een geschil is over de uitoefening van het ouderlijk gezag in de zin van artikel 1:253a BW, maar dat de rechter niet de vrijheid neemt om uitsluitend te bepalen wat hij “wenselijk” vindt in het belang van de kinderen. Hij vindt dat hij moet toetsen of er gegronde redenen zijn om de man het contact met zijn kinderen te ontnemen en hij zal dat doen aan de hand van de vier limitatieve gronden die in artikel 1:377a BW daarvoor worden gegeven.

Dat kan de rechter niet toetsen op grond van de tot zover bekend geworden feiten en omstandigheden. De rechter zal daarom aan de Raad opdracht geven of, en zo ja welke mogelijkheden er zijn om tot contactherstel tussen de man en de kinderen te komen, of en zo ja welke verdeling van de zorgen opvoedtaken mogelijk is en, in samenhang hiermee,

of een van de hiervoor genoemde vier gronden zich voordoet zodat een beslissing kan worden genomen die feitelijk tot ontzegging van het recht op omgang leidt. De rechter wil daarbij ook worden geadviseerd of en zo ja, welk onderscheid tussen de drie kinderen kan worden gemaakt voor wat betreft de mogelijkheden om te komen tot contact(herstel). Zoals de zittingsvertegenwoordigster van de Raad terecht heeft genoemd tijdens de mondelinge behandeling, is immers ook denkbaar dat ten aanzien van [minderjarige 1] en [minderjarige 2] andere belemmeringen gelden om in contact te komen met hun vader dan bijvoorbeeld ten aanzien van [minderjarige 3].”

RBNHO:2021:5101 (24-06-2021)

“Deze onderbouwing door Veilig Thuis acht de rechtbank onvoldoende. Daartoe is redengevend dat dossier 14489 is geopend naar aanleiding van bovengenoemd incident en dat inmiddels 5 jaar verstreken zijn zonder meldingen. Dit terwijl in het onderhavige geval – gezien de eerdere meldingen uit 2011 en 2014 – het voor de hand ligt dat eventuele incidenten snel gesignaleerd worden ofwel door burenschool door de school die door de kinderen bezocht wordt. Veilig Thuis heeft nagelaten haar vrees voor nieuwe in-

cidenten concreet te maken aan de hand van feiten die blijken uit het onderhavige dossier. Ook heeft Veilig Thuis niet gemotiveerd waarom een nieuwe melding zonder de gegevens uit dossier 14489 niet beoordeeld zou kunnen worden, hetgeen in de onderhavige zaak nodig is gezien de aanleiding voor het openen van dit dossier, de inhoud daarvan en het tijdsverloop sinds februari 2016. Desgevraagd heeft Veilig Thuis op zitting ook niet kunnen aangeven hoe lang het in het algemeen in deze categorie van niet-bevestigde meldingen duurt totdat een nieuwe melding

wordt gedaan. Dat lag wel op haar weg. Het argument dat het aanmerkelijk belang gelegen is in de bescherming van minderjarige kinderen is zonder een dergelijke concrete onderbouwing onvoldoende om tot afwijzing van het vernietigingsverzoek te komen. In dat geval zou immers elk verzoek tot vernietiging stranden totdat kinderen de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt.”

De omgang-ondertoezichtstelling

Eenmaal uitgesproken is een omgangs-ondertoezichtstelling gewoon een ondertoe-

zichtstelling: dus een ouder met ouderlijk gezag moet doen wat de gezinsvoogd zegt voor zover dat gaat over opvoeding en verzorging.

Vaak wordt een OTS niet uitgesproken als de enige reden voor het verzoek ontbreken van omgang is, maar soms wordt een kind zelfs uit huis geplaatst alleen omdat er geen omgang is.

De Hoge Raad zegt op 25-10-2013 “Ten overvloede valt hierover op te merken dat de enkele omstandigheid dat een ondertoezichtstelling van een ‘gezinsvoogd’ de totstandkoming van een omgangsregeling kan bevorderen, niet voldoende grond is voor een maatregel van kindbescherming als een ondertoezichtstelling, al dan niet gepaard met een uithuisplaatsing. In twee uitspraken van 13 april 2001 heeft de Hoge Raad vooropgesteld dat aan de wettelijke gronden voor ondertoezichtstelling moet zijn voldaan: voor de gevolgtrekking dat de minderjarige ernstig in zijn ontwikkeling wordt bedreigd is niet voldoende dat er geen contact is met de andere ouder. Aan het oordeel dat aan de eisen voor een ondertoezichtstelling is voldaan, worden hoge motiveringseisen gesteld indien zij ertoe strekt omgang mogelijk te maken.” (HR:2014:91)

Maar deze blijft er wel: RBROT:2021:8943 (07-09-2021)

“De standpunten De GI heeft haar verzoek ter zitting gehandhaafd en als volgt toegelicht. [naam kind] laat tegenstrijdig gedrag zien in de omgang met de vader. →

tips voor ouders

U bent absoluut niet verplicht Veilig Thuis binnen te laten.

Als ze onaangekondigd aan de deur komen, kunt u bijvoorbeeld zeggen: het komt me nu niet uit.

Wij horen van mensen die ons bellen dat er dan gevraagd kan worden: waarom

niet? Wat bent u dan aan het doen? De enige reactie op zoveel brutaliteit is: dat doet er niet toe, het komt me niet uit. Maakt u maar een afspraak. U kunt ook zeggen dat er dus vragen zijn. Die zult u schriftelijk beantwoorden als ze schriftelijk worden gesteld.

De Nationale ombudsman stelt dat VT zich moet legitimeren en een rijbewijs niet voldoende is. Naast het paspoort dient de werker in het bezit te zijn van een brief van zijn organisatie, waarin het bezoek wordt aangekondigd en waarin de naam van de werker is opgenomen.

Als Veilig Thuis bij u binnen zal komen (haal het kratje

bier even uit de hal) is het verstandig ervoor te zorgen dat u niet in uw eentje of met alleen uw partner tegenover de twee VT-medewerkers zit. Vraag wie u wilt om bij het gesprek aanwezig te zijn. Iemand die u vertrouwt maar die niet zelf in de zenuwen zal schieten. U stelt VT aan uw gast voor en de gast aan VT. U kunt erbij vertellen wie het is (zus, buurman, sporttrainer van de kinderen) maar dat hoeft niet. Is er bezwaar tegen de aanwezigheid? Dan gaat het gesprek niet door. *Niets hoeft namelijk.* U moet zich steeds voor ogen houden dat het UW huis is, en dat het om UW leven, UW kinderen gaat. *U maakt hier de dienst uit.* Mogen we het huis even

zien? Nee, dat vind ik niet prettig, dat gaan we niet doen. U niet laten verleiden tot discussie: we gaan het niet doen. Uit.

Er worden vragen gesteld die niets te maken hebben met verzorging en opvoeding van de kinderen: u bent uit elkaar, hoe kwam dat? Hebt u veel familie en vrienden hier in de stad? Wat is uw beroep eigenlijk? Geen grappen maken (ik ontwikkel mij tot meester-inbreker), en **vooral niet gaan zitten babbelen.** Zeg simpelweg: dat heeft niets te maken met de kinderen, daar ga ik dus niet op in. Spreek daar van tevoren over met uw vertrouwenspersoon: snoer mij de mond als ik inga op

vragen die niet gaan over de kinderen. Misschien wil uw vertrouwenspersoon wel een gespreksverslag maken: vragen en antwoorden. Stuur het aan VT en schrijf erbij dat u ervan uitgaat dat VT het ermee eens is als u op die en die datum geen verbeteringen hebt ontvangen. Gesprek afgelopen? Mooi zo. Eventueel dus: we sturen jullie het gespreksverslag.

In plaats van een gespreksverslag kunt u ook een geluidsopname maken.

Contactpersoon mr A. Groenen schrijft: Ik leg altijd constructief uit, waarom ik opnames wil maken:

1. tijdens het gesprek kunnen emoties hoog oplopen, en dan ontgaan je veel dingen die gezegd worden. Het naderhand beluisteren kan dan zorgen voor het juiste perspectief;
2. er komt simpelweg te veel op je af, en door e.e.a. op te nemen gaat geen info verloren;
3. als er misverstanden zijn, kunnen die eenvoudig worden opgelost/gecorrigeerd;
4. ze kunnen dienen als "besprekingsverslag". Als mensen de redenen van het opnemen openlijk noemen is er een veel grotere kans om toestemming te krijgen.

Voor het maken van opnames is geen "toestemming" nodig. Het is uiteraard wel fatsoenlijk het te melden. De andere gesprekspartner heeft dan het recht zich aan het gesprek te onttrekken. In de incidentele gevallen dat een raadsmedewerker/gezinsvoogd/VT medewerker dat heeft gedaan, heb ik onmiddellijk op vervanging daarvan ingezet. In een 1 op 1 gesprek tussen zo'n medewerker en de cliënt is er immers alleen sprake van privacygevoelige informatie van de cliënt. Mijn ervaring is dat medewerkers met een rechte rug en vertrouwen in eigen vakbekwaamheid, nimmer een geluidsopname tegenwerken. Integendeel, dat juist aanmoedigen.

Slechts op de laatste plaats kunnen ze gebruikt worden in klachtenprocedures indien betrokkenen over de schreef zijn gegaan. Hierbij is van belang dat zowel het SKJ alsook het Medisch Tuchtcollege opnames toestaan als bewijsmateriaal, zolang de tekst maar is uitgeschreven.

Het gaat dus om uw houding en om uw reactie op opmerkingen en vragen; u voert de regie, het is uw huis, u bent niet verplicht VT te bellen of alles maar te slikken. U bent zelfs niet verplicht contact met VT te hebben.

→ Er zijn zorgen over de fysieke en emotionele beschikbaarheid van de vader. Een verlenging van de ondertoezichtstelling is nodig omdat het de ouders nog altijd niet lukt om de communicatie tussen hen zelf op gang te brengen. *Er zijn geen andere zorgen over de ontwikkeling van [naam kind].* Uit de overgelegde stukken en de behandeling ter zitting is gebleken dat de ouders al jarenlang in een strijd verwickeld zijn waarbij sprake is van wederzijds wantrouwen en het ontbreken van constructieve communicatie. De ouders praten constant negatief over elkaar en leggen de schuld van alles wat er de afgelopen jaren is misgegaan bij de ander. Afgezien van de vraag of de ouders ook negatief over de ander tegen [naam kind] praten, kan met zekerheid worden gesteld dat [naam kind] de spanningen voelt en hier veel last van heeft. Dit is terug te zien in de omgang tussen [naam kind] en de vader. Het is voor [naam kind] niet duidelijk of zij het wel of niet naar haar zin mag hebben bij de vader en uit dit in tegenstrijdige gedragingen. Het is zeer kwalijk dat de ouders niet in staat zijn hun eigen aandeel in de strijd te zien en hierdoor deze situatie voor [naam kind] in stand houden.

...

Ter zitting is gebleken dat er op korte termijn een

nieuw evaluatiemoment met CoachPoint en alle betrokkenen wordt gepland. Het is daarom van belang dat direct wordt gestart met een uitbreiding van de omgang naar ten minste een dagdeel, te weten een ochtend of een middag, van ten minste 4 uur per keer, waarvan minstens 2 uur onbegeleid. Op het aankomende evaluatiemoment kunnen deze nieuwe ontwikkelingen dan worden meegenomen. Ten aanzien van de exacte invulling, daaronder data en tijdstippen inbegrepen, laat de kinderrechter de regie bij de GI. Het belang van [naam kind] is daarbij leidend.

Slechts indien op het aankomende evaluatiemoment blijkt dat een uitbreiding van de duur van de omgang of het wijzigen naar deels onbegeleide omgang de belangen van [naam kind] heeft geschaad, kan worden teruggevallen op de huidige omgang van één keer per twee weken twee uur begeleid. Indien dit niet het geval is zal uitbreiding van de omgang ten minste duren tot hierna te noemen zittingsdatum. De kinderrechter ziet aanleiding om het verzoek voor de periode daarna aan te houden om te monitoren hoe de omgang dan verloopt.

Uit het voorgaande volgt eveneens dat is voldaan aan het wettelijke criterium genoemd in artikel 1:255

van het Burgerlijk Wetboek (BW). De kinderrechter zal daarom de ondertoezichtstelling van [naam kind] verlengen voor de resterende duur van negen maanden.”

En hier werd kind bij de vader uithuisgeplaatst toen ots niet hielp om contact te herstellen: GHSHE:2019:4406 (05-12-2019)

“Het hof is op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting in hoger beroep van oordeel dat voldaan is aan de wettelijke vereisten van zowel artikel 1:255 lid 1 BW als artikel 1:265b lid 1 BW en overweegt daartoe het volgende. Het hof stelt voorop dat dat [minderjarige] in haar ontwikkeling wordt bedreigd door het gedrag en de houding van de moeder jegens de vader. [minderjarige] kampt hierdoor met ernstige loyaliteitsproblematiek, wat maakt dat zij ernstig in haar sociaal-emotionele ontwikkeling wordt bedreigd. De houding en het gedrag van de moeder bestaan er uit dat zij tot aan de uithuisplaatsing van [minderjarige] op 1 april 2019 ieder contact tussen [minderjarige] en de vader heeft afgehouden; de ondertoezichtstelling van [minderjarige] heeft daarin geen verandering gebracht. De uithuisplaatsing van [minderjarige] heeft ervoor gezorgd dat het contact tussen [minderjarige] en de

vader is hersteld. ... Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de gezinsvoogdij-medewerker meerdere keren bij de vader op huisbezoek is geweest en ter zitting van het hof uitdrukkelijk heeft verklaard dat zij tevreden is over de opvoedsituatie bij de vader en er bij de GI geen zorgen bestaan over de veiligheid van [minderjarige] bij de vader.”

Vorig jaar verschenen proefschriften over uithuisplaatsing:

- J. Huijjer, *Rechtvaardiging van jeugdbescherming in de praktijk, een onderzoek naar de besluitvorming in jeugdbeschermingszaken door de Raad voor de Kinderbescherming en de kinderrechter (diss. UU), 2020.*
- K.A.M. van der Zon, *Pleegrechten voor kinderen: Een onderzoek naar het realiseren van de rechten van kinderen die in het kader van een ondertoezichtstelling in een pleeggezin zijn geplaatst (diss. Leiden), Den Haag: Boom juridisch 2020.*

Een document dat geen ouder ooit te zien krijgt:

“Beslissingen over het perspectief van het pleegkind” uit de richtlijn pleegzorg (versie april 2019)

“Neem binnen een voor het pleegkind aanvaardbare termijn een opvoedingsbesluit. Na een uithuisplaatsing volgt er binnen één maand een plan van aanpak door *het zorgteam*. In dat plan van aanpak wordt een termijn afgesproken waarin een opvoedingsbesluit wordt genomen. Dat besluit kan zijn het toewerken naar thuisplaatsing of het toewerken naar definitief opgroeien in een pleeggezin. Uitgangspunt is dat het opvoedingsbesluit binnen een halfjaar tot maximaal één jaar wordt genomen. In

individuele gevallen kan hier in het ontwikkelingsbelang van de jeugdige beargumentteerd van worden afgeweken. *De jeugdzorgwerker wordt in zijn besluitvorming geadviseerd door de pleegzorgbegeleider (...).*

Bij het nemen van een opvoedingsbesluit zijn verschillende criteria van belang, maar het ontwikkelingsbelang van de jeugdige staat centraal. Bij de verschillende criteria kan gedacht worden aan:

- de wens van ouders en pleegkind;

- de reden voor uithuisplaatsing en hulpverleningsgeschiedenis;
- de resultaten wat betreft de beoogde doelen (veranderingen die nodig zijn voor terugplaatsing en die leiden tot gewenste ontwikkelingsuitkomsten);
- de competenties van de ouders;
- beschermende en risicofactoren bij ouders, pleegouders en pleegkind;
- psychosociale omgevingsfactoren.

Ga over de criteria in gesprek met ouders, pleegkind,

pleegouders en professionals die zijn betrokken bij de ouders en/of de pleegouders. *Maak als pleegzorgbegeleider en jeugdzorgwerker duidelijke afspraken wie deze gesprekken voert* en door wie de wens van het pleegkind wordt vertegenwoordigd als het pleegkind deze nog niet zelf kan verwoorden (zo nodig door een bijzonder curator).”

In gesprek met ouders? Wij hebben nog nooit van een ouder gehoord dat er gesproken was over het opvoedingsbesluit.